

Sygnatura akt II K 75/15

WYROK ŁĄCZNY W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 28 maja 2015 roku

Sąd Rejonowy w Jeleniej Górze, Wydział II Karny w składzie:

Przewodniczący: SSR Jarosław Staszekiewicz

Protokolant: Dominika Lechowska

przy udziale Prokuratora Prokuratury Rejonowej w Jeleniej Górze – Magdaleny Kolasińskiej

przy udziale Prokuratora Prokuratury Rejonowej w Jeleniej Górze -

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 28 V 2015 roku sprawy:

Z. K.,

syna T. i B. z d. N.,

urodzonego w dniu (...) w J.,

skazanego:

1. wyrokiem Sądu Rejonowego w Jeleniej Górze z 3 IV 2014 roku, w sprawie II K 166/14, za czyn z art. 279 § 1 k.k. i art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 279 § 1 k.k. i art. 13 § 2 k.k. w zw. z art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 64 § 2 k.k., popełniony w nocy z 31 X na 1 XI 2013 roku, na karę 2 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności, gdzie orzeczono również przepadek przedmiotów;

2. wyrokiem Sądu Rejonowego w Jeleniej Górze z 5 VIII 2014 roku, w sprawie II K 471/14, za czyny z art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 2 k.k. i z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 2 k.k. w zw. z art. 91 § 1 k.k., popełnione w okresie od listopada 2013 roku do 18 I 2014 roku, na karę 3 lat pozbawienia wolności, gdzie orzeczono również obowiązek naprawienia szkody.

I. na podstawie art. 86 § 1 k.k. w zw. z art. 91 § 2 k.k., łączy kary pozbawienia wolności wymierzone skazanemu Z. K. wyrokami opisanymi w punktach 1 i 2 części wstępnej wyroku i wymierza mu karę łączną 3 (trzech) lat i 4 (czterech) miesięcy pozbawienia wolności;

II. na podstawie art. 577 k.p.k., na poczet orzeczonej wobec skazanego w punkcie I części dyspozytywnej łącznej kary pozbawienia wolności zalicza okres od 26 do 28 V 2015 roku, jak również dzień 1 XI 2013 roku;

III. na podstawie art. 576 § 1 k.p.k. stwierdza, iż wyroki podlegające połączeniu ulegają osobnemu wykonaniu w zakresie nieobjętym wyrokiem łącznym;

IV. na podstawie art. 624 § 1 k.p.k., zwalnia skazanego od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów postępowania w niniejszej sprawie.

UZASADNIENIE

Wyrokiem Sądu Rejonowego w Jeleniej Górze z 3 kwietnia 2014 roku w sprawie II K 166/14, za czyn z art. 279 § 1 k.k. i art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 279 § 1 k.k. i art. 13 § 2 k.k. w zw. z art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 64 § 2 k.k.,

popelniony w nocy z 31 października na 1 listopada 2013 roku, skazano Z. K. na karę 2 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności. Orzeczono również wobec niego przepadek przedmiotów.

(dowód: wyrok k. 339-342 akt sprawy II K 166/14 Sądu Rejonowego w Jeleniej Górze)

Wyrokiem Sądu Rejonowego w Jeleniej Górze z 5 sierpnia 2014 roku w sprawie II K 471/14, za czyny z art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 2 k.k. i z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 2 k.k. w zw. z art. 91 § 1 k.k., popełnione w okresie od listopada 2013 roku do 18 stycznia 2014 roku, wymierzono Z. K. karę 3 lat pozbawienia wolności. Orzeczono również wobec niego obowiązek naprawienia szkody.

(dowód: wyrok k. 186-187 akt sprawy II K 471/14 Sądu Rejonowego w Jeleniej Górze)

Z. K. był wcześniej wielokrotnie karany za przestępstwa. W zakładzie karnym cieszy się dobrą opinią.

(dowód: odpis wyroku k. 9,

dane o karalności k. 14-17,

opinia k. 23-29)

Ustalenia faktyczne w sprawie czyniono w oparciu o dowody z dokumentów w postaci: wyroków i odpisu wyroku, wydanych we wcześniejszych sprawach przeciwko skazanemu, danych o jego karalności oraz opinii na jego temat z zakładu karnego. Zostały one sporządzone przez uprawnione podmioty, w przewidzianej prawem formie. Strony nie kwestionowały ich rzetelności w toku postępowania.

Skazany wniósł o wydanie wyroku łącznego obejmującego kary orzeczone w wyrokach w sprawach II K 166/14, II K 471/14 i II K 319/14 Sądu Rejonowego w Jeleniej Górze. Na rozprawie cofnął wniosek w odniesieniu do tego ostatniego orzeczenia. Był to wcześniejszy wyrok łączny wydany przeciwko Z. K.. Dotyczył on wyroków jednostkowych wydawanych do 2009 roku. Pozostałe dwa orzeczenia, do których odnosił się wniosek skazanego, obejmowały czyny popełnione w 2013 i 2014 roku. Występki te nie pozostawały zatem w zbiegu z wcześniejszymi przestępstwami Z. K.. Skoro te wcześniejsze czyny były już przedmiotem rozpoznania w postępowaniu o wydanie wyroku łącznego i aktualnie sytuacja w tym zakresie się nie zmieniła, to nie było potrzeby powtórnego rozstrzygnięcia o tych skazaniach. Stosownie do wniosku skazanego w jego ostatecznym kształcie, ograniczono przedmiot orzekania w niniejszym postępowaniu do dwóch ostatnich wyroków wydanych przeciwko Z. K..

Pierwsze z tych orzeczeń zapadło 3 kwietnia 2014 roku. Czyny, których dotyczył drugi z wyroków, popełnione zostały od listopada 2013 roku do 18 stycznia 2014 roku. Przestępstwa te pozostawały więc w zbiegu z występkiem, którego dotyczyło orzeczenie w sprawie II K 166/14 Sądu Rejonowego w Jeleniej Górze. W obu przypadkach wymierzono skazanemu kary pozbawienia wolności. Zachodziły więc w tym zakresie przesłanki do orzeczenia kary łącznej.

Przy ustalaniu wysokości kary łącznej wzięto pod uwagę bardzo bliskie podobieństwo przedmiotowe czynów skazanego, ich zbieżność czasową – występki z art. 279 § 1 k.k. i art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 279 § 1 k.k. i art. 13 § 2 k.k. w zw. z art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 64 § 2 k.k. miał miejsce na początku listopada 2013 roku, kiedy to Z. K. rozpoczął popełnianie czynów, których dotyczył wyrok w sprawie II K 471/14 Sądu Rejonowego w Jeleniej Górze. Aktualnie skazany w warunkach zakładu karnego funkcjonuje poprawnie, realizuje wyznaczone zadania, poprawia swoją postawę. Można na tej podstawie przyjąć, że jego resocjalizacja postępuje prawidłowo, choć wobec osoby tak często wcześniej karanej, odbywającej kary pozbawienia wolności, oddziaływanie takie musi być długotrwałe, aby faktycznie zachowanie Z. K. na wolności mogło być lepsze. Jednak obecnie zasadnym jest przyjęcie, iż nie wymaga on nazbyt długiego pobytu w warunkach zakładu karnego.

Karę łączną w niniejszej sprawie można było wymierzyć w granicach od 3 lat do 5 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności. Powyżej przytoczone argumenty sprawiają, że zasadnym było przy jej orzekaniu sięgnąć do asperacji, znacznie bliższej absorpcji, niż kumulacji. Z uwagi na to, iż czyny skazanego były niemal identyczne, stanowiły ciąg kolejnych zdarzeń

w okresie od listopada 2013 roku do 18 stycznia 2014 roku, karę łączną ustalono na 3 lata i 4 miesiące pozbawienia wolności.

Na jej poczet zaliczono dzień 1 listopada 2013 roku oraz okres od 26 do 28 maja 2015 roku. W odniesieniu do orzeczonych w wyrokach jednostkowych środków karnych, które nie podlegały łączeniu, na podstawie art. 576 § 1 k.p.k. stwierdzono, iż ulegać mają one osobnemu wykonaniu.

Skazany nie uzyskuje dochodu, nie posiada majątku. Stąd, na podstawie art. 624 § 1 k.p.k., zwolniono go od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych.